



Kohtulahendite kogumik

Liidetud kohtuasjad C-318/11 ja C-319/11

Daimler AG

ja

Widex A/S
versus
Skatteverket

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Förvaltningsrätten i Falun)

Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 170 ja 171 —
Kaheksas käibemaksudirektiiv — Artikkel 1 — Direktiiv 2008/9/EÜ — Artikli 3 punkt a —
Välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord — Ühes liikmesriigis asuv
maksukohustuslane, kes teeb teises liikmesriigis üksnes tehnilisi teste ja teadusuuringuid

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (kaheksas koda), 25. oktoober 2012

Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamine — Isikuline kohaldamisala — Maksukohustuslane, kes teeb püsivas tegevuskohas üksnes tehnilisi teste või teadusuuringuid, kuid ei tee seal maksustatavaid tehinguid — Hõlmamine — Tagastamisliikmesriigis täielikult ühele maksukohustuslasele kuuluv tütarettevõtja — Mõju puudumine

(Nõukogu direktiiv 79/1072, artikkel 1, muudetud direktiiviga 2006/98, ja direktiiv 2008/9, artikli 3 punkt a)

Ühes liikmesriigis asutatud käibemaksukohustuslast, kes teeb teises liikmesriigis üksnes tehnilisi teste või teadusuuringuid, kuid mitte maksustatavaid tehinguid, ei saa käsitada nii, et tal on viimati nimetatud riigis „püsiv tegevuskoht, kust majandustegevust tehti” kaheksanda direktiivi 79/1072 kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord (muudetud direktiiviga 2006/98) artikli 1 ja direktiivi 2008/9, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112 maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis, artikli 3 punkti a mõttes.

Nimelt, mõistel „püsiv tegevuskoht, kust majandustegevust tehti” on kaks kumulatiivset tingimust, milleks on esiteks „püsiva tegevuskoha” olemasolu ja teiseks sealt „majandustegevuse” teostamine. Sellest tuleneb, et tagastamisõiguse välistamiseks peab olema tuvastatud, et püsiv tegevuskoht on realselt teinud maksustatavaid tehinguid riigis, kus tagastamistaotlus esitati, mitte pelgalt selle tegevuskoha võime selliseid tehinguid teha.

Kui ei ole vaidlustatud seda, et asjaomased ettevõtjad ei teinud läbi oma tehniliste testide ja teadusuuringute müügitehinguid, mis kuuluvad hiljem maksustamisele liikmesriigis, kus tagastamisaotlused esitati, tuleb tasutud sisendkäibemaksu mahaarvamise õigust tunnustada, ilma et oleks vaja lisaks analüüsida, kas mõlemal kõnealusel ettevõtjal on tegelikult „püsiv tegevuskoht” tõlgendatavate sätete mõttes, kuna kaks tingimust, mis moodustavad „püsiva tegevuskoha, kust majandustegevust tehti” kriteeriumi, on kumulatiivsed.

Seda tõlgendust ei mõjuta asjaolu, et maksukohustuslasel on liikmesriigis, kus ta esitas tagastamisaotluse, täielikult temale kuuluv tütarettevõtja, mis on peasjalikult mõeldud talle tehniliste testidega seotud mitmesuguste teenuste osutamiseks. Selline tütarettevõtja on eraldiseisev maksukohustuslasest juriidiline isik.

(vt punktid 32, 37–39, 44, 48, 51, resolutsiooni punktid 1 ja 2)